

БІБЛІОГРАФІЯ

(рецензії й справоздання).

Археологическая летопись Южной России, т. II—1900, составлена под редакцией Н. Ф. Бѣляшевскаго К., 1900, ст. VШ+238.

З енергією, вартою всякої похвали, д. Біляшевський, неважаючи на всі труднощі й перепони, веде далі свою часопись, що — до річи сказавши, стала одинокою в Росії, від коли, в минулім році, перестали виходити московські Археологическія Извѣстія. Девідерати, висловлені нами з нагоди I тома (Записки т. XXXVII), прийшло ся-б повторити й з нагоди сього другого, але редактор, очевидно, робить — що може, і годі йому з сього боку робити закид; можна побажати тільки, щоб його змагання були енергічніше підперті всіми інтересованими археологією в російській Україні й тим полекшене йому було далше веденне сього користного видання; а то до тепер круг помічників і співробітників, як видно, надто малий!

М. Г.

Věstnik Slovanských starožitností — Indicateur des travaux relatifs à l'antiquité slave. Vydava Dr. L. Niederle, Прага, вип. Ш, 1899, ст. 84+42, вип. IV, 1900, ст. 96.

Судячи по вказаням на окладинці IV вип. інституціям, які підпомагають се видавництво, з материяльного боку воно стало на ноги: його субвенціонують академії наук петербурська й пражька й австрійське міністерство освіти. З внутрішнього боку піднесемо той поступ, що редакція стала на становищі рівноправности, і між иньшими словянськими мовами дала місце нарешті й українсько-руській (рецензія дра Кордуби на мою Історію України-Руси т. I, в Ш вип., два мої